

Fa els 18 mesos del 27S: V1, ens enlairem!

written by Ramon Munné | 27 de març de 2017

Avui fa els 18 mesos que el 27 de setembre del 2015 els catalans vam votar l'actual Parlament amb majoria independentista. Si bé encara no s'ha proclamat la independència, crec que avui podem afirmar que hem superat la V₁ per la independència, és a dir, el punt de decisió que marca que no hi ha possibilitat assenyada de marxa enrere. M'explicaré.

Què vam votar el 27S del 2015? Vam votar i escollir una majoria absoluta de diputats independentistes. És a dir, **vam decidir enlairar-nos, la independència!**

Podem consultar els programes [de Junts pel Sí](#) i [de la CUP](#) en aquests vincles de l'apartat de Documentació de l'Unilateral. I com a mostra representativa, si mireu les pàgines 31-32 del programa de JxS hi trobareu aquests fragments que cito tot seguit:

“Si la ciutadania de Catalunya escull, a través de les eleccions del 27S, una majoria de diputats a favor de la independència, s'iniciarà un procés cap a la creació d'un Estat independent.”

“...es procedirà a la **proclamació de la independència** [...] el Parlament aprovarà la Llei de transitorietat jurídica [...]Immediatament després de l'entrada en vigor d'aquest nou marc jurídic transitori, s'aprovarà la Llei del procés constituent [...]. **Posteriorment**, s'iniciarà la segona fase del procés d'elaboració de la Constitució del nou Estat independent amb la **convocatòria d'unes eleccions constituents en un període màxim de divuit mesos des de la celebració de les eleccions plebiscitàries del 27 de setembre.**”

És a dir, abans d'avui. Però, bé, després del 27S, evidentment les coses no eren fàcils. Es va aprovar puntualment, tanmateix, la declaració d'inici del procés d'independència (el 9 de novembre del 2015). Va costar, però, de formar Govern. I augmentà la pressió mediàtica i dels adversaris, començaren les imputacions pel 9N, etc. Tot plegat les forces independentistes decidiren un canvi en el full de ruta i incloure el referèndum d'independència, a celebrar com a màxim el proper setembre.

En resum, i més enllà de les sigles, del DUI, RUI, PUI, és clar que ja hem començat, **estem en plena cursa d'enlairament, en plena cursa per la independència.**

En aeronàutica **es defineix la V_1** com la velocitat de decisió per l'enlairament. Quan un avió està a la pista en plena acceleració, és a dir, quan la tripulació ja **ha decidit que vol enlairar-se**, i supera la velocitat pre-definida V_1 , aleshores l'enlairament continuarà encara que sorgeixi algun problema imprevist. Superada la V_1 , l'enlairament no es pot avortar, no queda prou pista per frenar i els perills de fer-ho són majors que si enlairem l'avió.

En resum, **superada la V_1 l'avió encara no vola, però la decisió ja està presa: el millor és enlairar-se.**

Avui, dia 27 de març del 2017, 18 mesos després del 27 de setembre del 2015, hem superat la V_1 per la independència.

Fa un any, en aquest [mateix mitjà jo demanava](#) als nostres líders i dirigents que no ens fallessin. Els ciutadans no havíem fallat i el 27 de setembre del 2015 havíem decidit independència, havíem decidit que ens enlairàvem.

La política, però, no es regeix pels principis de la física, al contrari que l'aeronàutica. Per això ara, 18 mesos després del 27S, els torno a demanar un nou compromís públic amb aquesta decisió: **proclameu la superació de la V_1 per la**

independència, confirmeu que ens enlairem, que, passi el que passi, proclamareu la independència ja que sempre serà millor fer-ho que no pas avortar i restar a la terra autonòmica.

Donec perficiam!